

7/01

Godina V/I - Broj 40, Četvrtak, 25. oktobra 2001. Godine

44

Na osnovu člana V. tačka 3. (d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na 65. sjednici održanoj 20. januara 2000. godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O PODSTICANJU I RECIPROČNOJ ZAŠTITI INVESTICIJA IZMEĐU KRALJEVINE HOLANDIJE I BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

Ratifikuju se Sporazum o podsticanju i recipročnoj zaštiti investicija između Kraljevine Holandije i Bosne i Hercegovine, potpisan u Hagu 20. aprila 1998. godine na bosanskom, hrvatskom, srpskom i engleskom jeziku, po dobijenoj saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na osnovu Odluke PS BiH broj 16/00 od 17. januara 2000. godine.

Član 2.

Tekst prijevoda Sporazuma glasi:

SPORAZUM

O PODSTICANJU I RECIPROČNOJ ZAŠTITI INVESTICIJA IZMEĐU KRALJEVINE HOLANDIJE I BOSNE I HERCEGOVINE

Kraljevina Holandija,

i

Bosna i Hercegovina

(u daljem tekstu: Ugovorne strane),

U želji da ojačaju svoje tradicionalne prijateljske veze i da prošire i intenziviraju međusobne ekonomske odnose posebno u pogledu investicija državljana jedne Ugovorne strane na teritoriji druge Ugovorne strane,

Svjesne da će sporazum o tretmanu koji treba da se odobri takvim investicijama stimulisati protok kapitala i tehnologije i ekonomski razvoj Ugovornih strana, kao i da je poželjan pošten i pravedan tretman investicija,

Sporazumjele su se kako slijedi:

Član 1.

U svrhu ovog sporazuma:

(a) izraz "investicije" označava svaku vrstu sredstava a posebno, mada ne isključivo:

- (i) pokretnu i nepokretnu imovinu, kao i bilo koja druga pravain remu pogledu svake vrste sredstava;
 - (ii) prava koja proizlaze iz dionica, obveznica i drugih vrsta učešća u kompanijama i zajedničkim ulaganjima;
 - (iii) potraživanja novca ili drugih sredstava ili bilo kojeg izvršenja koje ima ekonomsku vrijednost;
 - (iv) prava iz oblasti intelektualne svojine, tehničkih procesa, goodwill i know-how;
 - (v) prava odobrena prema javnom pravu ili ugovoru, uključujući prava na ispitivanje, istraživanje, iskorištavanje i dobijanje prirodnih resursa.
- (b) izraz “državljeni“ obuhvataće u pogledu bilo koje Ugovorne strane:
- (i) fizička lica koja imaju državljanstvo te Ugovorne strane;
 - (ii) pravna lica osnovana po zakonu te Ugovorne strane;
 - (iii) pravna lica koja nisu osnovana po zakonu te Ugovorne strane, ali su pod kontrolom, direktno ili indirektno, fizičkih lica kako je definirano pod (i) ili pravnih lica kako je definirano pod (ii).
- (c) izraz “teritorija“
- (i) u odnosu na Bosnu i Hercegovinu označava svu kopnenu teritoriju Bosne i Hercegovine, njeno teritorijalno more, dno i podzemlje i zračni prostor iznad;
 - (ii) u odnosu na Kraljevinu Holandiju uključuje bilo koje područje koje se graniči sa teritorijalnim morem i koje je, prema zakonima Kraljevine Holandije i u skladu sa međunarodnim pravom, isključiva ekonomska zona ili kontinentalni pojas Kraljevine Holandije, na kojem ona ostvaruje jurisdikciju ili prava suvereniteta.

Član 2.

Svaka Ugovorna strana će, u okviru svojih zakona i propisa, unapređivati ekonomsku saradnju putem zaštite investicija državljana druge Ugovorne strane na svojoj teritoriji. U skladu sa njenim pravom da vrši ovlasti dodijeljene njenim zakonima ili propisima, svaka Ugovorna strana dozvolit će takve investicije.

Član 3.

- (1) Svaka Ugovorna strana osigurat će pošten i pravedan tretman investicija državljana druge Ugovorne strane i neće nerazumnim ili diskriminatorским mjerama ugrožavati funkcioniranje, upravljanje, održavanje, korištenje, posjedovanje ili raspolaganje tim investicijama od strane tih državljana. Svaka Ugovorna strana osigurat će ovim investicijama punu fizičku sigurnost i zaštitu.
- (2) Posebno, svaka Ugovorna strana će odobriti takvim investicijama tretman koji ni u kom slučaju neće biti manje povoljan, od onog koji je odobren bilo investicijama svojih vlastitih državljana ili investicijama državljana bilo koje treće države, zavisno od toga koji je povoljniji za odnosnog državljanina.
- (3) Ako je Ugovorna strana odobrila posebne povlastice državljanima bilo koje treće države na osnovu sporazuma kojima se uspostavljaju carinske unije, ekonomske unije, monetarne unije ili slične institucije, ili na osnovu privremenih sporazuma koji vode uspostavljanju takvih unija ili

institucija, ta Ugovorna strana neće biti obavezna da odobri takve povlastice državljanima druge Ugovorne strane.

(4) Svaka Ugovorna strana pridržavat će se svake obaveze koju je preuzela u vezi sa investicijama državljana druge Ugovorne strane.

(5) Ako odredbe zakona bilo koje od Ugovornih strana ili obaveze po međunarodnom pravu koje su na snazi ili su donesene naknadno između Ugovornih strana kao dodatak ovom sporazumu, sadrže propis, opći ili poseban, koji daje pravo investicijama državljana druge Ugovorne strane na tretman povoljniji od onog predviđenog ovim sporazumom, taj propis će do mjere do koje je povoljniji biti mjerodavan nad ovim sporazumom.

Član 4.

U pogledu poreza, naknada, dažbina i fiskalnih odbitaka i izuzeća, svaka Ugovorna strana odobrit će na svojoj teritoriji državljanima druge Ugovorne strane koji su angažovani u bilo kakvoj ekonomskoj aktivnosti, tretman koji nije manje povoljan od onog koji je odobrila, u istim okolnostima svojim vlastitim državljanima ili državljanima bilo koje treće države, zavisno od toga šta je povoljnije za odnosne državljane. U tu svrhu, međutim, neće se uzeti u obzir nikakve posebne fiskalne povlastice koje je odobrila ta Strana:

- a) po sporazumu za izbjegavanje dvostrukog oporezivanja; ili
- b) po osnovu njenog članstva u carinskoj uniji, ekonomskoj uniji ili sličnoj instituciji; ili
- c) po osnovu reciprociteta sa trećom državom.

Član 5.

Ugovorne strane garantovat će da se plaćanja koja se odnose na investiciju mogu prenositi. Transferi će biti izvršeni u slobodno konvertibilnoj valuti, bez ograničenja ili odlaganja. Takvi transferi uključuju posebno, mada ne isključivo:

- a) profite, kamatu, dividende i drugi tekući dohodak;
- b) sredstva potrebna;
 - (i) za nabavku sirovina ili pomoćnih materijala, poluproizvoda ili gotovih proizvoda, ili
 - (ii) za zamjenu osnovnih sredstava u cilju očuvanja kontinuiteta investicije;
- a) dodatna sredstva potrebna za razvoj investicije;
- b) sredstva za otplatu zajmova;
- c) rojalitete ili honorare;
- d) zarade fizičkih lica;
- e) prihode od prodaje ili likvidacije investicije;
- f) plaćanja proizašla po članu 7.

Član 6.

Nijedna od Ugovornih strana neće preduzeti bilo kakve mjere koje bi dovele do lišavanja državljana druge Ugovorne strane njihovih investicija ili bilo kakve mjere koje imaju efekat jednak nacionalizaciji ili eksproprijaciji, osim ukoliko se ne ispune slijedeći uvjeti:

- a) da su mjere donesene u javnom interesu i po utvrđenom zakonskom postupku;
- b) da mjere nisu diskriminirajuće ili suprotne bilo kojoj obavezi koju je Ugovorna strana koja donosi takve mjere mogla preuzeti;
- c) da se mjere preduzimaju uz pravednu kompenzaciju. Takva kompenzacija predstavljat će tržišnu vrijednost pogođene investicije, neposredno prije nego što su mjere preduzete ili su namjeravane mjere postale javno poznate, zavisno šta je ranije, uključivat će kamatu po normalnoj komercijalnoj stopi do datuma plaćanja i bit će, kako bi bila efektivna za podnosioca zahtjeva, plaćena i učinjena prenosivom, bez odlaganja, u zemlju koju naznače podnosioci zahtjeva i u valuti zemlje čiji su državljani podnosioci zahtjeva ili u bilo kojoj drugoj slobodno konvertibilnoj valuti koju prihvate podnosioci zahtjeva.

Član 7.

Državljanima jedne Ugovorne strane koji trpe gubitke, uključujući štete, u pogledu svojih investicija na teritoriji druge Ugovorne strane usljed rata ili drugog oružanog sukoba, revolucije, vanrednog stanja u državi, pobune, ustanka ili nemira, bit će u pogledu naknade, obeštećenja, kompenzacije ili drugog poravnjanja odobren od strane druge Ugovorne strane, tretman ne manje povoljan od onog koji ta Ugovorna strana odobrava svojim vlastitim državljanima ili državljanima bilo koje treće države, zavisno koji je povoljniji za odnosne državljane.

Član 8.

Ako su investicije državljana jedne Ugovorne strane osigurane protiv nekomercijalnih rizika ili na drugi način uzrokuju plaćanje obeštećenja u pogledu takvih investicija po osnovu sistema utvrđenog zakonom, propisom ili vladinim ugovorom, druga Ugovorna strana priznat će svaku subrogaciju osiguranika ili reosiguranika ili Agencije koju imenuje jedna Ugovorna strana u pogledu prava navedenog državljanina, u skladu sa uvjetima takvog osiguranja ili svakog drugog datog obeštećenja.

Član 9.

Svaka Ugovorna strana ovim pristaje da bilo koji pravni spor koji nastane između te Ugovorne strane i državljanina druge Ugovorne strane, u vezi sa investicijom tog državljanina na teritoriji prve Ugovorne strane, dostavi Međunarodnom centru za rješavanje investicionih sporova na rješavanje putem pomirenja ili arbitraže prema Konvenciji o rješavanju investicionih sporova između država i državljana drugih država koja je otvorena za potpis u Washingtonu 18. marta 1965. godine. Pravno lice koje je državljanin jedne Ugovorne strane i koje je, prije nego takav spor nastane, pod kontrolom državljana druge Ugovorne strane, bit će u skladu sa članom 25. (2) (b) Konvencije u svrhu ove konvencije tretirano kao državljanin druge Ugovorne strane.

Član 10.

Bilo koja Ugovorna strana može predložiti drugoj Ugovornoj strani održavanje konsultacija o bilo kojem pitanju u vezi sa tumačenjem ili primjenom Sporazuma. Druga Strana odobrit će dobronamjerno razmatranje prijedloga i pružiti adekvatnu priliku za takve konsultacije.

Član 11.

- (1) Bilo koji spor između Ugovornih strana u vezi sa tumačenjem ili primjenom ovog sporazuma, koji se ne može riješiti putem diplomatskih pregovora u roku od tri mjeseca, bit će, osim ukoliko se Ugovorne strane ne dogovore drugačije, na zahtjev bilo koje Strane dostavljen arbitražnom sudu sastavljenom od tri člana. Svaka Strana imenovat će jednog arbitra, a tako izabrana dva arbitra zajedno će imenovati trećeg arbitra kao svog predsjedavajućeg koji neće biti državljanin nijedne Strane.
- (2) Ako jedna od Strana ne imenuje svog arbitra i ne uradi to u roku od dva mjeseca nakon poziva druge Strane da izvrši ovo imenovanje, druga Strana može pozvati predsjednika Međunarodnog suda pravde da izvrši potrebno imenovanje.
- (3) Ako dva arbitra ne mogu da postignu dogovor u vezi sa izborom trećeg arbitra u roku od dva mjeseca od njihovog imenovanja, bilo koja od Ugovornih strana može pozvati predsjednika Međunarodnog suda pravde da izvrši potrebno imenovanje.
- (4) Ako je, u slučajevima predviđenim st. (2) i (3) ovog člana, predsjednik Međunarodnog suda pravde spriječen da obavi navedenu funkciju ili je državljanin jedne od Ugovornih strana, potpredsjednik će biti pozvan da izvrši potrebna imenovanja. Ako je potpredsjednik spriječen da obavi navedenu funkciju ili je državljanin jedne od Ugovornih strana, najstariji član Suda koji nije državljanin nijedne od Ugovornih strana bit će pozvan da izvrši potrebna imenovanja.
- (5) Sud donosi odluku pridržavajući se zakona. Prije nego sud donese odluku, on može u bilo kojoj fazi postupka predložiti Stranama da se spor riješi na prijateljski način. Prethodne odredbe neće utjecati na rješenje spora ex aequo et bono, ukoliko se Strane tako dogovore.
- (6) Osim ukoliko Strane ne odluče drugačije, sud će odrediti svoj postupak.
- (7) Svaka Ugovorna strana snosit će troškove vlastitog člana suda i njenog zastupanja u arbitražnim postupcima, kao i polovinu troškova predsjedavajućeg i preostalih troškova. Sud, međutim, može u svojoj odluci odrediti da će veći dio troškova snositi jedna od dvije Ugovorne strane.
- (8) Sud donosi odluku većinom glasova. Takva odluka bit će konačna i obavezujuća za Strane.

Član 12.

U skladu sa Statutom Kraljevine Holandije, ovaj sporazum primjenjivat će se na dio Kraljevine u Evropi, Holandske Antile i na Arubu, ukoliko se obaviješću navedenoj u članu 13. stav (1) ne odredi drugačije.

U skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine, ovaj sporazum primjenjivat će se na teritoriju Bosne i Hercegovine.

Član 13.

- (1) Ovaj sporazum stupit će na snagu prvog dana drugog mjeseca koji slijedi nakon datuma na koji su Ugovorne strane obavijestile jedna drugu pisanim putem da su njihove ustavom ili zakonom zahtijevane procedure zadovoljene i ostat će na snazi za period od petnaest godina.
- (2) Ukoliko nijedna od Ugovornih strana najmanje šest mjeseci prije datuma isteka njegove važnosti ne dostavi obavijest o njegovom otkazu, ovaj sporazum će se prećutno produžavati za periode od deset godina, pri čemu svaka Ugovorna strana zadržava pravo da otkáže Sporazum uz obavijest koju će dati najmanje šest mjeseci prije datuma isteka tekućeg perioda važnosti.

(3) U pogledu investicija izvršenih prije datuma otkaza ovog sporazuma, prethodni članovi i dalje će biti na snazi za daljnji period od petnaest godina od tog datuma.

(4) U skladu sa stavom (2) ovog člana, Kraljevina Holandija imat će pravo da otkáže primjenu ovog sporazuma odvojeno u odnosu na bilo koji dio Kraljevine, u skladu sa Statutom Kraljevine Holandije.

(5) Sa stupanjem na snagu ovog sporazuma, Sporazum o zaštiti investicija između Kraljevine Holandije i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, potpisan 16. februara 1976, prestat će da važi u odnosima između Kraljevine Holandije i Bosne i Hercegovine i bit će zamijenjen ovim sporazumom.

Ovaj sporazum će otkazati samo Sporazum o zaštiti investicija između Kraljevine Holandije i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije, potpisan 16. februara 1976., u odnosima sa Bosnom i Hercegovinom i onim dijelovima Kraljevine Holandije na koje se primjenjuje ovaj sporazum u saglasnosti sa obavještenjem pomenutim u članu 13. (1) ovog sporazuma.

U POTVRDU GORNJEG, dolje potpisani predstavnici, propisno za to ovlašteni, potpisali su ovaj sporazum.

SAČINJENO u duplikatu u Sarajevu, 13. maja 1998. godine na engleskom jeziku.

Za Kraljevinu Holandiju ministar vanjske trgovine Kraljevine Holandije A. van Dok-van Weele,
s.r

Za Bosnu i Hercegovinu ministar vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH Mirsad Kurtović, s.r.

PROTOKOL

UZ SPORAZUM IZMEĐU KRALJEVINE HOLANDIJE I BOSNE I HERCEGOVINE O PODSTICANJU I RECIPROČNOJ ZAŠTITI INVESTICIJA

Prilikom potpisivanja Sporazuma između Kraljevine Holandije i Bosne i Hercegovine o podsticanju i recipročnoj zaštiti investicija, dolje potpisani predstavnici sporazumjeli su se o sljedećim odredbama koje čine sastavni dio sporazuma:

Dodatak članu 1.(b)(iii)

Indirektna kontrola investicije označava stvarnu kontrolu, utvrđenu nakon ispitivanja aktuelnih okolnosti u svakoj situaciji. Prilikom bilo kojeg takvog ispitivanja treba razmotriti sve relevantne faktore, uključujući državljaninov.

- (a) finansijski interes, uključujući dioničarski interes u investiciji;
- (b) sposobnost da vrši značajan utjecaj na rukovođenje i funkcionisanje investicije; i
- (c) sposobnost da vrši značajan utjecaj na izbor članova odbora direktora ili bilo kojeg drugog upravljačkog tijela.

Ako postoji sumnja da li državljanin direktno ili indirektno kontroliše investiciju, državljanin koji prisvaja pravo na takvu kontrolu ima obavezu da dokaže da takva kontrola postoji.

Dodatak članu 5.

Transferi će se vršiti u skladu sa odgovarajućim zakonskim propisima. Ovi propisi neće u pogledu bilo njihovih zahtjeva, bilo njihove primjene, štetno utjecati ili ograničavati slobodan, neograničen i blagovremen transfer garantovan u ovom sporazumu.

Za Kraljevinu Holandiju ministar vanjske trgovine Kraljevine Holandije A. van Dok-van Weele,
s.r

Za Bosnu i Hercegovinu ministar vanjske trgovine i ekonomskih odnosa BiH Mirsad Kurtović, s.r.

Član 3.

Ova odluka bit će objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i sprskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 014-02-458/01 11. aprila 2001. godine Sarajevo

Predsjedavajući Predsjedništva BiH Živko Radišić, s.r.